

ΔΙΑΚΟΧΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ

ΕΤΟΣ Γ' - ΤΕΥΧΟΣ 38 - ΑΠΡΙΑΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2005

Άπο τή λήξη τοῦ Σχολ. ἔτους τῆς Δ΄ Λυκείου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Εἰάνθης.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας μέ τούς “Δομέστικους τῆς Δράμας”

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2005

Ανάσταση: τό συγκλονιστικότερο γεγονός στήν ἀνθρώπινη ἱστορία. Ἡ νίκη τοῦ Χριστοῦ ἐναντίον τοῦ θανάτου, τό θεμέλιο στό ὁποῖο στηρίζεται ὁλόκληρη ἡ Ἐκκλησία, τό κριτήριο βάσει τοῦ ὁποίου κατανοοῦμε τή ζωή καί τόν κόσμο, ἡ νέα προοπτική τῆς ἱστορίας. Μακριά ἀπό τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τά πάντα καλύπτονται ἀπό βαρῦ καί πυκνό σκοτάδι. Ὅλα σήμερα μιλοῦν γιά τήν Ἀνάσταση τοῦ Θεανθρώπου. Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, λειτουργικοί ὕμνοι, ὁ ἱερός κληρικός, ὁ διάκονος τῶν φωταγωγημένων ναῶν, τά στόματα καί οἱ ψυχές τῶν χριστιανῶν, κι αὐτός ἀκόμα ὁ παμμεγέθης ναός τῆς φύσεως, πλημμυρίζουν ἀπό τό χαροποῖό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ Ἀνάσταση δέν ἔχει καμία σχέση μέ τό χωρο τῆς φαντασίας. Εἶναι ἕνα γεγονός πού ἔλαβε χώρα σέ συγκεκριμένο τόπο καί χρόνο, ὅπως ἰδιαίτερα τονίζεται ἀπό τοὺς ἱερούς Εὐαγγελιστές. Παρά ταῦτα ὁμως ἐξακολουθεῖ νά παραμένει μυστήριο. Ἐνα μυστήριο πού βιώνεται ἀπό τά ἑκατομμύρια τῶν πιστῶν “ἐν παντί καιρῷ καί τόπῳ”.

Ὅλοκληρη ἡ ζωή τῆς Ἐκκλησίας -κήρυ-

μα, λατρεία, θεολογία, ζωή τῶν πιστῶν- ὅπως ὀρθά ἔχει λεχθεῖ, εἶναι μαρτυρία τῆς Ἀναστάσεως. Μιά μαρτυρία πού ἀφετηρία ἔχει τοὺς αὐτόπτες καί αὐτήκοους μάρτυρες αὐτοῦ τοῦ συγκλονιστικοῦ γεγονότος καί φθάνει μέχρι τοὺς σημερινούς πιστούς.

Γιά τοὺς μαθητές ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι γεγονός ἀδιαμφισβήτητο: “ὁ ἀκηρόαμεν, ὁ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἔθεασάμεθα καί αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν ἀπαγγέλομεν ὑμῖν”. Οἱ Ἀπόστολοι δέν ὁμολοῦν ἀπλῶς γιά κάτι πού εἶδαν μέ τά μάτια τους, ἀλλά γιά τήν ἐσωτερική βεβαιότητα καί τήν πληρότητα τῆς ὑπάρξεώς τους ἀπό τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως, ἰδιαίτερα μετά τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Ὅλοκληρη ἡ ζωή τους, ἡ πορεία καί τελικά τό μαρτύριό τους εἶναι μαρτυρία τῆς Ἀναστάσεως.

Μαρτυρία πού ἔδωσαν ὅλοι οἱ Ἅγιοι διά μέσου τῶν αἰώνων, ἔστω κι ἂν δέν συνάντησαν σωματικά τό Χριστό. Μαρτυρία πού ὀδηγεῖ σέ κοινωνία μέ τόν Σωτήρα Χριστό καί τήν Ἐκκλησία Του τίς γενιές τῶν ἀνθρώπων καί τοὺς παρέχει τή δυνα-

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2005
ΤΕΥΧΟΣ ΛΗ΄

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ,
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ
κ.κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ

ΤΗΛ.: 2541022505 - 2541028305
FAX: 2541025581

Συντακτική Έπιτροπή

Πρωτοπρ. Γεώργιος Άναγνωστόπουλος
Άρχιμ. Σωφρόνιος Γκουτζίνης
Άρχιμ. Παντελεήμων Μουτάφης

Φιλολογική Επιμέλεια

Άρχιμ. Ίωακείμ Μούκανος

Σχέδια

Γιάννης Μενεσίδης

*Στὰ κείμενα διατηρεῖται
ἡ ὀρθογραφία τῶν συγγραφέων*

**ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ - ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ**

Διεύθυνση

Περιοδικό **“ΔΙΑΚΟΝΙΑ”**
Ιερά Μητρόπολις Ξάνθης & Περιθεωρίου
Τ.Θ. 270, Τ.Κ. 671 00 ΞΑΝΘΗ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ “ΤΕΛΕΙΑ + ΠΑΥΛΑ”
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΟΔΟΣ ΜΠΡΩΚΟΥΜΗ 31 ΞΑΝΘΗ
ΤΗΛ.: 2541024536, FAX: 2541075110
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ: 1ο χλμ. ΞΑΝΘΗΣ-ΚΑΒΑΛΑΣ
ΤΗΛ.: 2541071178

ΑΡ. ΚΩΔΙΚΟΥ 2321

τότητα νά ὑπερβούνη τή φθορά καί τό θάνατο.

Τή λυτρωτική ἀλήθεια τῆς ὑπέρβασης τοῦ θανάτου οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι δέν προσπάθησαν νά τήν ἐξηγήσουν μέ τή λογική. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι γεγονός πού μόνο μέ τήν πίστη μπορεῖ κανεῖς νά τό κατανοήσει. Κάθε προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου νά τό προσεγγίσει μέ τό νοῦ εἶναι καταδικασμένη νά ἀποτύχει.

Ἡ βιωματική μαρτυρία τῆς Ἀναστάσεως εἶναι “Πάσχα”. Ἡ λέξη Πάσχα σημαίνει διάβαση, πέρασμα καί δηλώνει τή διάβαση τῶν Ἑβραίων ἀπό τήν δουλεία τῆς Αἰγύπτου -διά τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης- στή γῆ τῆς Ἐπαγγελίας. Τό νά ζεῖς μυστικά τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως, σημαίνει ὅτι ζεῖς τό πέρασμα ἀπό τή ζωή τῆς ἁμαρτίας, τῆς ἀδικίας, τῆς ἐχθρότητας, τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου, στή ζωή τῆς ἀγιότητος, τῆς δικαιοσύνης, τῆς εἰρήνης καί τῆς αἰωνιότητος. Αὐτό τό πέρασμα εἶναι πού ἀναγεννᾷ τόν ἀνθρώπο καί μεταμορφώνει ὁλόκληρο τόν κόσμο. Ἐπειδή ὑπάρχει ὁ Θεάνθρωπος ἔχει τή δυνατότητα ὁ ἀνθρώπος νά ντυθεῖ τήν ἀφθαρσία καί τήν ἀθανασία καί νά γίνει “καινή κτίσις”.

Ἡ ὑποδούλωση καί ἐξάρτηση ἀπό ἄλλους ἀνθρώπους, ἰδεολογίες καί συστήματα, ἀπό ναρκωτικές οὐσίες καί θεωρίες, ὁ βιασμός καί ὁ ἐξευτελισμός τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας, εἶναι μερικά δείγματα τοῦ καθημερινοῦ θανάτου πού ὁ ἀνθρώπος ὑφίσταται.

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει τή δυνατότητα νά θανατώσει τόν θάνατο, νά ἐλευθερώσει τόν ἀνθρώπο καί νά μεταδώσει τή ζωή. Γιατί ὅποιος ζεῖ καί πεθαίνει ἐν Χριστῷ, αὐτός ζεῖ ἀληθινά καί αἰώνια καί διακηρύττει ὄχι μέ λόγια, ἀλλά κυρίως μέ ὅλη τήν ὑπαρξή του, τή ζωή καί τήν πορεία του, τό μεγαλύτερο μήνυμα τῆς ἱστορίας ὅτι:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ὁ Μητροπολίτης
† Ο ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

† ΠΡΟΤΟΝ ΤΕ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ
 ΑΛΟΓΟΝ ΤΕ ΟΛΟΓΟΝ ΤΕ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟΝ
 ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝΟΝ

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Ξάνθης, ὑπέριτε καὶ ἔξαρχε Δυτικῆς Θράκης, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Παντελεῆμον, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρα Ἱερότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.

Ὄμοφωνοῦντες τῷ Ἁγίῳ προκατόχῳ ἡμῶν Γρηγορίῳ τῷ Θεολόγῳ λέγοντι "χρυσοῦ λαλοῦντος πᾶς ἀπρακτεῖτω λόγος, πείθειν γάρ οἶδε κἂν πέφυκε μὴ λέγειν" ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν διὰ τῶνδε τῶν Πατριαρχικῶν ἡμῶν Γραμμάτων τὰς ἐκ βαθέων εἰλικρινεῖς καὶ συγχαρητηρίους προσρήσεις ἡμῶν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετοῦς εὐκλεοῦς ποιμαντορικῆς δράσεως ἐν τῇ θεοσώστῳ Ἐπαρχίᾳ ὑμῶν.

Ἐχοντες δέ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν τὴν ἀνέκαθεν τηρουμένην φιλάδελφον καὶ στηρικτικὴν στάσιν τῆς ὑμετέρας Ἱερότητος ἐναντι τῆς καθ' ἡμᾶς μαρτυρικῆς καὶ Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, αἰσθανόμεθα πλείονα τὴν χαρὰν τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἰωβηλαίου ὑμῶν, εὐχόμενοι διαπύρως, ὅπως ὁ Μέγας Ἀρχιερεύς χαρίζεται ὑμῖν πλουσιοδῶρως τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἰς θεοφιλή καὶ καρποφόρον συνέχισιν τοῦ ποιμαντορικοῦ διακονήματος ὑμῶν, ἐν καιροῖς τοσοῦτον δυσχειμέροις πνευματικῶς.

Διατόρως δέ συγχαίροντες καὶ αὖθις ἀπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, κατασπαζόμεθα ὑπερήδιστα τὴν ὑμετέραν Ἱερότητα καὶ ἐπικαλούμεθα ἐπ' αὐτὴν τὴν χάριν καὶ τό ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

β' Μαΐου κζ'

Ἐκ τῆς ἀγαπῆς ἐν κεισῶ ἀδελφῶ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΑΤΝΗ ΣΤΟ ΥΠΕΡΩΟΝ

Ἡ πορεία τῆς Ἀγάπης Τοῦ Θεοῦ

Ἀρχιμ. Παύλου Ἰωάννου

*“Ἐτέχθης ὡς αὐτός ἠθελήσας
ἐφάνης ὡς αὐτός ἠβουλήθης
ἔπαθες σαρκί, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν,
ἐκ νεκρῶν ἀνέστης πατήσας τόν θάνατον
ἀνελήφθης ἐν δόξῃ τὰ σύμπαντα πληρῶν
καί ἀπέστειλας ἡμῖν Πνεῦμα τό Θεῖον...”*

Μέσα σέ λίγες γραμμές ὁ Ἱερός ὕμνω-
περιγράφει τήν πορεία τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ,
ἀπό τή Φάτνη στό καινὸ Μνημεῖο καί
ἀπό ἐκεῖ στήν Θεία Ἀνάληψη καί τήν ἀπο-
στολή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στόν κόσμο.
Περιγράφει ὅλο τό Μυστήριό τῆς Οἰκονο-
μίας τοῦ Θεοῦ πού ἀφορᾷ τόν ἄνθρωπο
καί τήν σωτηρία του.

Γέννηση, Θεοφάνεια, Σταύρωση, Ἀνά-
σταση, Ἀνάληψη καί Πεντηκοστή εἶναι
συγκεκριμένοι σταθμοί στήν πορεία τῆς
ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, εἶναι γεγονότα τῆς ζωῆς
τοῦ Χριστοῦ καί ταυτόχρονα γεγονότα
τῆς προσωπικῆς ζωῆς καί ἱστορίας τοῦ
κάθε ἀνθρώπου. Γεγονότα πού δέν εἶναι
μόνο κάποιες μεγάλες ἐορτές τῆς Ἐκκλη-
σίας, ἀλλά ταυτόχρονα γεγονότα πού μᾶς
ἀφοροῦν ἅμεσα καί προσωπικά.

Αὐτές τίς ἡμέρες ἐορτάζουμε τίς δύο τε-
λευταίες ἐορτές, τὰ δύο καθοριστικά γεγο-
νότα τῆς ζωῆς τοῦ θεανθρώπου Χριστοῦ,
τήν Ἀνάληψη καί τήν Πεντηκοστή.

Μέ τήν Ἀνάληψη ὀλοκληρώνεται τό
ἔργο τοῦ Χριστοῦ γιά τή σωτηρία τοῦ
ἀνθρώπου. Στό σχέδιο τῆς Θείας Οἰκονο-
μίας, τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ ἀφορᾷ τήν
ἀνθρώπινη φύση μας, τό ἔργο τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος ἀφορᾷ τό ἀνθρώπινο πρόσω-
πο.

Ὁ Χριστός αὐτό πού προσέλαβε, τό ἐθε-
ράπευσε. Ὁ Σαρκωθεῖς, Σταυρωθεῖς καί

Ἀναστάς Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ τώρα
ἀναλαμβάνεται ὡς Θεάνθρωπος καί ἀνα-
λαμβανόμενος ἐπαναφέρει τήν ἀνθρώπινη
φύση “ὅπου ἦν τό πρότερον”.

Ἡ πεπτωκυῖα ἀνθρώπινη φύση, ἡ γεμάτη
φθορά, πόνο καί θάνατο θεραπεύεται καί
καθίσταται ἐν Χριστῷ καί διά τοῦ Χρι-
στοῦ σύνοικος τῆς Θείας Ζωῆς.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τώρα ἀναβιβάζει τήν
ἀνθρώπινη φύση σέ κατάσταση ἀνωτέρα
καί αὐτῆς τῶν Ἀγγελικῶν Δυνάμεων,
ἀφοῦ κατά τήν Θεία Ἀνάληψη “ἄγγελοι
θαυμάζουσιν ὀρῶντες ἄνθρωπον ὑπεράνω
αὐτῶν”.

Στό τροπᾶριο τῆς ἐορτῆς ψάλλουμε:
“Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεός
ἡμῶν...”. Αὐτή ἡ Θεία δόξα τώρα γίνεται
καί δόξα τοῦ ἀνθρώπου, αὐτῆς τῆς δόξης
γίνεται κοινωνός ὁ ἄνθρωπος.

Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἔχουμε ὅλοι μας κάτι
κοινό, τήν ἀνθρώπινη φύση μας. Αὐτή ἡ
κοινή ἀνθρώπινη φύση ὁμως ὑποστασιάζει
σέ πλῆθος ἀνθρωπίνων προσώπων,
ὅπου τό κάθε πρόσωπο εἶναι μοναδικό,
ἀνεπανάληπτο καί πολύτιμο. Εἶναι ἐλεύ-
θερο, τόσο ἐλεύθερο, ὥστε νά μπορεῖ νά
πεῖ “ὄχι” ἀκόμη καί στόν ἴδιο τό Θεό,
ἀλλά καί ὑπεύθυνο γιά τήν ἐλευθερία του.

Ὁ Χριστός λοιπόν προσέλαβε, θεράπευ-
σε καί κατέστησε κοινωνό τῆς Τριαδικῆς
ζωῆς τήν ἀνθρώπινη φύση μας. Μένει
ὁμως μία ἀκόμη πράξη. Νά δοθεῖ ἡ δυνα-
τότητα στό κάθε ἀνθρώπινο πρόσωπο,
ἐλεύθερα καί ὑπεύθυνα νά κάνει δική του
τή ζωή τοῦ Χριστοῦ. Μέ μιά προσωπική
πράξη νά ἀποδεχθεῖ τή Θεία Δωρεά.

Αὐτή ἡ δυνατότητα γίνεται πραγματικό-
τητα τήν Πεντηκοστή διά τῆς ἀποστολῆς
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στόν κόσμο. Ὁ

Χριστός παρηγορώντας τούς μαθητάς ἐν ὄψει τῆς Ἀναλήψεώς του, τούς λέγει καθαρά: “Σᾶς συμφέρει ἐγὼ νὰ ἀπέλθω, διότι ἐάν δέν ἀπέλθω δέν θά ἔλθει τό Πνεῦμα τό Ἅγιον”. Τό ἔργο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀφορᾶ, ὅπως ἤδη εἶπαμε, τό κάθε ἀνθρώπινο πρόσωπο. Τό Πνεῦμα τό Ἅγιο ἐρχόμενο δέν ἔρχεται σάν μιά μαζική ἔκχυση στό σύνολο τῶν μαθητῶν, ἀλλά κατερχόμενο μερίζεται σέ πύρινες γλῶσσες καί ἡ κάθε μία ἔρχεται γιά τόν κάθε μαθητή ξεχωριστά.

Διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὁ κάθε ἄνθρωπος κληρονομεῖ προσωπικά τή δωρεά τοῦ Θεοῦ. Τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐγκαινίζει στόν κάθε σ υ γ κ ε κ ρ ι μέ ν ο ἄνθρωπο τή Θεία ζωή.

Μέ τό Βάπτισμα ὁ κάθε ἄνθρωπος μπολιάζεται στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἐκκλησία. “Φύτευσον αὐτόν φύτευμα ἀληθείας, ἐν τῇ Ἁγία Σου Καθολικῇ καί Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ” λέμε σέ μιά θαυμάσια εὐχή τοῦ Μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος.

Ἀμέσως μετά τό Βάπτισμα ἀκολουθεῖ τό Μυστήριο τοῦ Χρίσματος. Τό Χρῖσμα εἶναι ἡ προσωπική μας Πεντηκοστή. Τή στιγμή πού ὁ ἱερέας σφραγίζει τά μέλη τοῦ σώματος τοῦ νεοφωτίστου, λέγει: “σφραγίς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου”. Αὐτή δηλαδή ἡ σημείωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στά διάφορα μέλη τοῦ σώματος

μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὅτι ἐγκαινίσθηκε εἰς τήν καρδίαν του ἡ Θεία Ζωή.

Αὐτή ἡ δωρεά ὅμως δέν εἶναι ἀναγκαστική. Μένει ἡ ἐλεύθερη συγκατάθεση τοῦ κάθε ἀνθρώπου γιά νὰ λειτουργήσει ἐντός του ἡ Θεία Χάρις.

Ὁ ἄνθρωπος μπολιάστηκε στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν Ἐκκλησία, μέ τό Ἅγιο Βάπτισμα, ἐνεργοποιήθηκε ἡ παρουσία τῆς Θείας Χάριτος διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κοινωνεῖ τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ ὥστε νὰ αὐξάνεται “εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ”, καθαιρέται ἀπό τά πάθη καί θεραπεύεται ἀπό τίς πτώσεις του διά τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἱερᾶς ἔξομολογήσεως καί ἀγωνίζεται στήν καθημερινότητά του, νὰ “φανερώνει τή ζωή τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ θνητῇ σαρκί αὐτοῦ”.

Μέ αὐτό τόν τρόπο ὁ ἄνθρωπος κάνει τό δικό του ἔργο γιά τή σωτηρία του. Ἡ κατερχόμενη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, συναντᾷ τήν ἀνερχόμενη τοῦ ἀνθρώπου καί καρπὸς αὐτῆς τῆς συναντήσεως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἶναι ὁ ἅγια-

σμός τοῦ ἀνθρώπου.

Ταπεινὴ εὐχή νὰ ζήσουμε καί αὐτές τίς μεγάλες ἐορτές, αὐτά τά κορυφαία γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ σάν γεγονότα τῆς δικῆς μας ζωῆς καί σωτηρίας.

Η ΑΚΕΝΩΤΗ ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ἄρχιμ. Ἰωακείμ Μούκανου
Ἱεροκήρυκος

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ” (Ψαλμ. 117.24)

Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος προσεγγίζοντας ἐριμηνευτικά τὸν ψαλμικὸ στίχο παρατηρεῖ “Αὕτη ἡ ἡμέρα εἶναι ἡ σωτήριος τῶν ἐθνῶν ἀπάντων, καθ’ ἣν ὁ ἀποβληθεὶς λίθος γέγονεν εἰς κεφαλὴν γωνίας, ἡ ἀναστάσιμος λέγω τοῦ Σωτῆρος ἡμέρα”. Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἄγιορείτης συμπληρωματικά ἐπισημαίνει ὅτι “ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ ἐφιλίωσεν ὁ Χριστὸς τὸ Θεὸ μέ τούς ἀνθρώπους, κατέπαυσε τὴν τυρρανία τοῦ διαβόλου, κατήργησε τὴ δύναμη τοῦ θανάτου, τοὺς ἀναξιούς ὄντας τῆς γῆς ἔκαμεν ἀξιούς τῶν οὐρανῶν, ἔλυσε τὸ σκότος τῆς πλάνης, ἐδίωξε τὴν ἁμαρτία, ἐφύτευσε τὴν ἀρετὴ καὶ ἀπὸ μύρια πνευματικά ἀγαθὰ ἐγένεσε τὴν οἰκουμένη. Ὅθεν παρακινεῖ ὅλους νὰ ἀγάλλωνται καὶ νὰ εὐφραίνονται τὴν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως, ἐπειδὴ ἤξιώθησαν κατ’ αὐτὴν τοιούτων πνευματικῶν ἀγαθῶν”.

Οἱ πιστοὶ σκιροῦν βιώνοντας τὴν πανηγυρικὴ ἀτμόσφαιρα διότι ὁ Ἀναστάς Κύριος συνανασταίνει τίς νεκρωμένες ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ψυχές. Ἀναπτερώνονται οἱ ἐλπίδες γιὰ τὴν ἀποδέσμευσή μας ἀπὸ τὰ χαλινάρια τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου. Τὸ γένος τῶν βροτῶν βεβαιώνεται ὅτι πέρα ἀπὸ τὴ φθορὰ ὑπάρχει ἡ ἀφθαρσία, πέρα ἀπὸ τὸ θάνατο ὑπάρχει ἡ ἀθανασία, πέρα ἀπὸ τὰ πρόσκαιρα ὑπάρχει ὁ προαιώνιος Θεὸς πού ἀφθαρτοποιεῖ καὶ καθιστᾷ ἀθανάτους ὅσους ἀγωνίζονται νὰ ζοῦν καὶ νὰ ἐμπνέονται ἀπὸ τὴ δική Του ἄμετρη καὶ ἀπύθμενη ἀγάπη. Γι’ αὐτὸ ψάλλουμε πανηγυρικά καὶ ὁμολογοῦμε ὅτι “χαρᾶς

τά πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα”.

“Πῶς σὺ νὰ μὴν ἀγαλλιάσης εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς ἀγαλλιάσεως, ἣτις εἶναι τῶν ἑορτῶν ἑορτὴ καὶ πανηγυρις τῶν πανηγύρεων;” ἀναρωτιέται ὁ Ἅγιος Νικόδημος. “Ἦξευρε ὅτι ἂν δέν χαρῆς πνευματικῶς εἰς ὅλα ταῦτα τὰ ὑπερφυσικά χαρίσματα τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, εἶναι κακὸ σημάδι διὰ λόγου σου πῶς δέν ἀγαπᾶς τὸν ἀναστάντα Χριστόν διότι δέν συγχαίρεις εἰς τὴν Χαράν καὶ δόξαν τοῦ Κυρίου Σου”.

Ἡ Ἐκκλησία πανηγυρίζει μέ κύματα ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ μᾶς καλεῖ νὰ μετέχουμε στήν ἐόρτια χαρά, τὴν ἑορτὴ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ χοροστάσι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Αὐτὸ τεκμαίρεται ἀπὸ τίς Εὐαγγελικὲς διηγήσεις πού ἀναφέρονται στίς ἐμφανίσεις τοῦ Ἀναστάτου.

Ὁ πρῶτος λόγος πού ἀπευθύνει στίς πελιδνές Μυροφόρες εἶναι “χαίρετε”. Μετὰ τὴν ἀγγελικὴ διαβεβαίωση ὅτι “ἠγέρθη” ὁ Ἰησοῦς “ἀπήνητησεν αὐταῖς λέγων χαίρετε” (Ματθ. 28, 9). Ἡ χαρὰ δονεῖ καὶ τίς καρδιές τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων “ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον” (Ἰωαν. 20, 20). Εἶναι ὑπόθεση χαρᾶς ἡ Ἀνάστασις διότι εἶναι ὁ πανηγυρικὸς ἐπίλογος τοῦ Πάθους. Ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα τὴν Μεγάλῃ Παρακευῇ φαινόταν ὡς σημεῖα τοῦ Πάθους, τώρα μαρτυροῦν καὶ διασαλπίζουν τὴν κραταῖα νίκη τοῦ Χριστοῦ κατὰ τοῦ θανάτου. Ὁ Σταυρὸς, ἡ λόγχη, ὁ σπόγγος, ὁ ἀκάνθινος στέφανος, τὰ σημεῖα τῶν πληγῶν, ὁ Ζωοδόχος Τάφος εἶναι ἀψευδεῖς μάρτυρες ὅτι δωρήθη-

κε “ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις” (Τιτ. 2,11).

Τό γεγονός τῆς νεκρογέρεσως τοῦ Κυρίου, ψηλαφηθέν ὑπό τῶν χειρῶν τοῦ δύσπιστου Θωμᾶ καί ὁραθέν πάλιν καί πολ- λάκις ὑπό τῶν ὀφθαλμῶν τῶν μαθητῶν Του, τοὺς δίδει τό ἀναφαίρετο δικαίωμα νά διακηρύσσουν “ὄ ἀκηρόαμεν, ὃ ἐωρά-

καμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καί αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν ἀπαγγέλομεν ὑμῖν” [Ἰωαν Α΄ 1, (1-2)].

Οἱ λυτρωτικῆς συνέπειες τῆς Ἀναστάσεως ἐπεκτείνονται σέ ὅλους τοὺς χριστιανούς. Ὁ Κύριος εἶναι ἡ Κεφαλή καί ἐμεῖς τά μέλη τοῦ Σώματος. Ἀφοῦ ἡ κεφαλή εἰσέρχεται στή δόξα καί τήν ἀθανασία εἶναι ἐπόμενο ὅτι συμπαρέσυρε καί τά μέλη τοῦ σώματος. Ἐφ’ ὅσον ἡ Κεφαλή ἀναστήθηκε, ἐμεῖς κληρονομήσαμε τήν αἰωνιότητα καί τήν ἀφθαρσία “Χριστός ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχή τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο” (Α΄ Κοριν. 15, 20).

Τό “φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα” πού σαλπίζεται ἀπό τόν ἄγγελο, διατρανώνεται ἀπό τίς Μυροφόρες, εὐαγγελίζεται ἀπό τοὺς Ἀποστόλους, ἔρχεται νά ἀναπτερώσει τίς ἐλπίδες μας καί νά ζωογονήσει τόν ταλαίπωρο ἄνθρωπο. Ἀρχεῖ νά ἀνοίξει τά παραπετάσματα τῆς ψυχῆς

του γιά νά τήν θεριμάνει ὁ Σωτήρας μας πού φέρει τίς χαινουσες πληγές καί τά στίγματα τῶν ἡλῶν ὡς ἀδιάφειστη ἀπόδειξη τῆς θεϊκῆς Του ἀγάπης.

Ἡ Ἐκκλησία προσφέρει στόν καθένα μας τή δυνατότητα νά ζήσει τό μυστήριο τῆς Ἀναστάσεως. Νά ἐγκολπωθεῖ τό “Χριστός Ἀνέστη” ὥστε νά γίνει ὁ ἀνασσαμὸς

τῆς ψυχῆς του. Ἡ Ἀναστάσιμη χαρὰ νά γίνει μόνιμος σύντροφος τῆς ὑπαρξῆς μας γιά νά ζήσουμε πλάι στή λυτρωτική παρουσία τοῦ Χριστοῦ μας “ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοὺς ζώσιν, ἀλλά τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καί ἐγερθέντι” (Β΄ Κοριν. 5, 15). Νά εὐφραινόμαστε καθὼς στοχαζόμαστε πὼς ἡ δική Του χαρὰ εἶναι καί δική μας, ἡ δική Του δόξα εἶναι καί δική μας, ἡ δική Του νίκη εἶναι καί δική μας.

Ἄς προφέρουν τά χεῖλη μας δύο λέξεις πού συγκεφαλαιώνουν τό ὄραμα τῶν Προφητῶν, τό κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων, τήν πίστη τῆς Ἐκκλησίας, τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου, τή χαρὰ τῶν Ἁγίων, τήν ἀνδρεία τῶν Μαρτύρων, τήν ὑπομονή τῶν Ὁσίων, τήν ἀπαντοχή τῶν κεκοιμημένων, τήν προσδοκία τῶν ζώντων, τήν ἐλπίδα τῶν ἁμαρτωλῶν.

- Χριστός ἀνέστη!
- Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος!

Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΧΗ ΤΟΥ ΨΥΧΙΚΩΣ ΑΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Ἄρχιμ. Σωφρονίου Γκουτζίνη
Ἱεροκήρυκος

Ο πνευματικός κατά τήν ἄσκηση τῆς διακονίας του ἔρχεται σέ ἐπαφή μέ ποικίλους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἀπευθύνονται σ' αὐτόν γιά διαφορετικούς ὁ καθένας λόγους: πνευματική ἀναζήτηση, ἀνάγκη ἐπανασύνδεσης μέ τήν Ἐκκλησία, κρίση στίς διαφυλικές, οἰκογενειακές καί διαπροσωπικές σχέσεις, τύψεις κ.ἄ.

Στούς παραπάνω λόγους θά πρέπει νά προσθέσουμε καί ἕναν ἀκόμη· τά διάφορα ψυχικά νοσήματα, πού ἰδιαιτέρως ταλανίζουν τόν σύγχρονο ἄνθρωπο¹. Τό φαινόμενο νά καταφεύγουν στόν πνευματικό οἱ ψυχικῶς νοσοῦντες δέν εἶναι ἄγνωστο στήν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀφοῦ ὑπάρχει πληθώρα σχετικῶν ἀγιολογικῶν καί λειτουργικῶν πηγῶν πού μαρτυροῦν γι' αὐτό.

Παρότι οἱ ψυχικῶς πάσχοντες ἀντιμετωπίζουν ἐν πολλοῖς ἕνα κοινό πρόβλημα, τήν ψυχική νόσο, δέν ἔχουν ὅλοι, ὥστόσο φθάσει

στόν αὐτό βαθμό συνειδητοποιήσεως τῆς. Ἄπό τήν ἄποψη αὐτή θά μπορούσαμε νά διακρίνουμε τούς ψυχικῶς πάσχοντες, ἀνάλογα μέ τό βαθμό στόν ὁποῖο ἔχουν συνειδητοποιήσει τήν ἀσθένειά τους καθώς ἐπίσης καί σέ σχέση μέ τό πῶς ἔφθασαν ἕως τήν πόρτα τοῦ πνευματικοῦ.

Μέ βάση τήν παραπάνω μεθοδολογική διάκριση θά μπορούσαμε νά παρατηρήσουμε ὅτι πολλοί ψυχικῶς ἀσθενοῦντες ἔχουν συνείδηση τῆς καταστάσεώς τους καί ἄλλοι ὄχι. Ἄρχετοί ἀπευθύνονται προηγουμένως σέ κάποιον εἰδικό τῶν ψυχικῶν ἐπιστημῶν, ἐνῶ ἄλλοι καταφεύγουν πρῶτα στή βοήθεια τοῦ πνευματικοῦ. Δέν ἀπουσιάζουν, ἀκόμη, οἱ περιπτώσεις ἐκεῖνες τῶν ἀσθενῶν πού ἐπισκέπτονται τόν πνευματικό κατόπιν παροτρύνσεως τοῦ γιατροῦ τους². Ἀπαντῶνται, ἐπίσης, οὐκ ὀλίγες περιπτώσεις ἀσθενῶν πού ἔχουν πλήρη ἄγνοια τῆς καταστάσεώς τους καί ἀποφεύ-

γουν συστηματικά νά ἀπευθυνθοῦν στόν ειδικό. Αὐτοί σέ περίπτωση πού θά ἀποφασίσουν νά ἀναζητήσουν βοήθεια ἀπευθύνονται συχνά στόν πνευματικό. Θέτουν ἔτσι τόν πνευματικό μπροστά στό ζήτημα τῆς διάγνωσης τῆς ψυχικῆς νόσου.

Βρίσκεται, λοιπόν, ὁ πνευματικός ἀπέναντι στόν ψυχικῶς πάσχοντα ἀδελφό καί καλεῖται νά τοῦ συμπαρασταθεῖ. Πῶς θά τό πετύχει αὐτό; Στή συνέχεια θά θέσουμε ὀρισμένα ἐρωτήματα πού θά πρέπει νά προβληματίσουν τόν πνευματικό προκειμένου αὐτός νά σταθεῖ ὑπεύθυνα ἀπέναντι στόν ψυχικῶς πάσχοντα. Τά ὅσα ἀκολουθοῦν ἀποσκοποῦν στή διερεύνηση κάποιων λεπτῶν πτυχῶν τῆς ποιμαντικῆς καθοδήγησης, πού ἀφοροῦν κυρίως τήν θωράκιση τοῦ πνευματικοῦ κατά τό ἀνθρώπινον καί καθόλου δέν ἀναιροῦν τήν -ἀδιαφιλονίκητη ἄλλωστε - ἀλήθεια, ὅτι ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ εἶναι ἐκείνη πού θεραπεύει τά ἀσθενή καί ἀναπληροῖ τά ἐλλείποντα.

Προκειμένου, λοιπόν, ὁ πνευματικός νά σταθεῖ μπροστά στόν ψυχικῶς ἀσθενοῦντα ἀδελφό, ὀφείλει, ὅπως καί σέ κάθε ἄλλη περίπτωση νά πλατύνει τήν καρδιά του, νά καταρτίσει κάθε ἀτομική βεβαιότητα,

παραδιδόμενος ἀπόλυτα στή χάρις τοῦ Θεοῦ, διά τῆς προσευχῆς. Ἐπιπλέον ὀφείλει νά παλαίψει μέ τά παρακάτω ἐρωτήματα, ἀπευθυνόμενος εἰλικρινῶς στόν ἑαυτό του: ποιά ἡ θέση μου ὡς πρός τό πρόβλημα τῶν ψυχικῶν νοσημάτων γενικότερα; Ποιός εἶναι ὁ στόχος τοῦ ποιμαντικοῦ διαλόγου μέ τόν ψυχικῶς πάσχοντα πιστό; Διαφέρει ὁ τελευταῖος ἀπό τόν ὁποιοδήποτε ἄλλο πιστό ὡς πρός τό σκοπό τῆς πνευματικῆς καθοδήγησης; Ψυχική καί πνευματική ὑγεία ταυτίζονται ἢ διαφέρουν καί σέ τί;

Ἀποδεχόμενος αὐτά τά τόσο σημαντικά ἐρωτήματα ὁ πνευματικός ἔχει ἤδη "βάσει ἀρχή" γιά τόν ποιμαντικό διάλογο. Ἐχει ἀναχωρήσει ἀπό τή σιγουριά τοῦ Ἐγώ καί κατευθύνεται νά συναντήσει τό Σύ τοῦ ψυχικῶς πάσχοντος ἀδελφοῦ. Στήν πορεία αὐτή ἀοράτως παρίσταται ὁ Χριστός, πού διά τῆς θείας χάριτος θά ἐνισχύσει καί τούς δύο ὥστε νά εἶναι συνηγμένοι εἰς τό δικό του Ὄνομα κατά τή διάρκεια τῆς ποιμαντικῆς συνάντησης.

Τά ἐρωτήματα ὁμως ἀπαιτοῦν καί τήν ἀνάλογη τοποθέτηση τοῦ πνευματικοῦ. Αὐτή θά ἀποτελέσει τό θέμα τοῦ ἐπομένου ἄρθρου μας.

1. Τά ψυχικά νοσήματα καί μάλιστα ἡ κατάθλιψη θά εἶναι, σύμφωνα μέ ἔρευνα τῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης, ἡ ἀσθένεια τοῦ 21ου αἰῶνος.
2. Γεγονός πού μαρτυρεῖ τήν σταδιακή ἄρση τῶν προκαταλήψεων μεταξύ τῶν φορέων τῆς ποιμαντικῆς τῆς ἐκκλησίας καί τῶν ψυχικῶν ἐπιστημῶν, γιά τήν ὁποία πολλά ἀκόμη μποροῦν νά γίνουν ἀπό πλευρᾶς ὄλων. Ἐμᾶς ἐδῶ μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ συνεισφορά τῶν ποιμένων στήν κοινή ὑπόθεση τῆς διακονίας τοῦ ἀσθενοῦς.

Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΑΡΧΑΓΓΕΛΙΩΤΙΣΣΗΣ ΣΑΝΘΗΣ

Ἄρχιμ. Παντελεήμονος Μουτάφη
Πρωτοσυγγέλλου

Η τοιχογραφία με τὸν Παντοκράτορα περιβάλλεται ἀπὸ τὴν παράσταση ὁλόσωμων ἀγγελικῶν δυνάμεων, ἡ ὁποία παρουσιάζει σημαντικὲς φθορὲς. Οἱ ἄγγελοι εἰκονογραφοῦνται σὲ ἑννέα ὁμάδες, σύμφωνα μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων καὶ περιβάλλονται ἀπὸ ἐπιγραφή.

Στὸ τύμπανο τοῦ τρούλλου, στὴν καθιερωμένη τους θέση, παριστάνονται οἱ προφῆτες, οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς δὲν διακρίνονται λόγω τῶν ἐκτεταμένων φθορῶν.

Οἱ εὐαγγελιστὲς τοποθετοῦνται σὰ σφαιρικὰ τρίγωνα ποὺ σχηματίζονται ἀπὸ τὶς καμάρες πάνω στὶς ὁποῖες στηρίζεται ὁ τρούλλος. Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης (ἐπιγρ.: Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ [ΙΩΑΝΝΗΣ]) παριστάνεται στὸ βορειοανατολικὸ σφαιρικὸ τρίγωνο. Ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς (ἐπιγρ.: Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ - ΛΟΥΚΑΣ) τοποθετεῖται στὸ νοτιοανατολικὸ σφαιρικὸ τρίγωνο. Οἱ ἄλλοι δύο εὐαγγελιστὲς δὲν διακρίνονται, ἀφοῦ στὶς παραστάσεις τους παρατηροῦνται σημαντικὲς φθορὲς.

Στὸ κλειδί τῆς ἀνατολικῆς καμάρας, τοποθετεῖται, στὴν παραδοσια-

κή του θέση, τὸ Ἅγιο Μανδῆλιο, θέμα μὲ εὐχαριστιακὸ καὶ χριστολογικὸ περιεχόμενο.

γ. Οἱ φορητὲς εἰκόνες

Οἱ φορητὲς εἰκόνες εἶναι ὅλες σχεδὸν ἀπὸ τὸ σύγχρονο ξυλόγλυπτο τέμπλο.

Ὁ Χριστὸς εἰκονίζεται στὸν τύπο τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως. Ἡ εἰκόνα ἔχει χρονολογηθεῖ στὸν 16ο ἢ στὸν 17ο αἰώνα. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἀπεικονίζεται φτερωτὸς καὶ μετωπικός. Μπορεῖ νὰ χρονολογηθεῖ στὰ μέσα τοῦ 19ου αἰώνα. Ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ τοποθετεῖται στὴ νότια εἴσοδο τοῦ Ἱεροῦ Βήματος. Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες, οἱ ἅγιοι Βασίλειος, Χρυσόστομος καὶ Γρηγόριος Θεολόγος ἀπεικονίζονται σύμφωνα μὲ τὸν καθιερωμένο τύπο. Ἡ εἰκόνα τῆς βρεφοκρατοῦσης Θεοτόκου τοῦ τέ-

μπλου ἀποδίδεται στὸν τύπο τῆς Ὁδηγήτριας. Ἔχει κατὰ καιροὺς χρονολογηθεῖ στὸν 16ο ἢ στὸν 17ο αἰώνα. Στὴν ἐφέστια εἰκόνα τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου (ἐπιγρ.: ΕΙΣΟΔΙΑ-ΤΗΣ Θ(ΕΟΤΟ)ΚΟΥ). Στὴ βορεινὴ εἴσοδο τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἀπεικονίζεται ὁ ἀρχάγγελος Μιχαήλ. Στὸ κάτω ἀριστερὸ μέρος διαβάζεται ἡ ἐπιγραφή: 1874 / χεῖρ Ἀβραάμ. Στὴν ἐπόμενη εἰκόνα παριστάνονται οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες.

Οἱ πτέρυγες τῆς Μονῆς

Ἡ εἴσοδος στὴ μονὴ βρίσκεται στὴν βόρεια πτέρυγα. Ἡ ἀνατολικὴ πτέρυγα χρησιμοποιεῖται σήμερα γιὰ τὴ στέγαση τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου.

Φαίνεται ὅτι στὰ 1910 ἡ μονὴ ἀντιμετώπιζε ἔντονο οἰκοδομικὸ πρόβλημα, διότι, ὅπως μαρτυρεῖται στὰ πρακτικὰ τῆς Δημογεροντίας, στὴν συνεδρίαση τῆς 16ης Μαρτίου 1910 συζητήθηκε ἐπιστολὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μὲ τὴν ὁποία γινόταν σαφὴς ἡ ἀνάγκη ἐπισκευῆς τῆς ἐτοιμόρροπης νοτιοδυτικῆς πλευρᾶς τῆς μονῆς. Ἡ ζημιὰ θὰ πρέπει νὰ ἦταν μεγάλη, ἀφοῦ ἡ Δημογεροντία ἀνεγνώρισε τὸ ἐπεῖγον τοῦ πράγματος καὶ ἀφοῦ διαβάστηκε ὁ σχετικὸς προϋπολογισμὸς, ἐνεκρίθη ἡ ἐπισκευή.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

Ἄρχιμ. Πολυκάριπου Δημητριάδου
Ιεροκήρυκος

Στά τέλη τοῦ πρώτου μήνα τοῦ καλοκαιριοῦ, τοῦ Ἰουνίου, συναυτοῦμε μέσα στό Ὁρθόδοξο ἑορτολόγιο μία μεγάλη ἑορτή. Τήν πανήγυρη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καί πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου καί τήν ἐπομένη ἡμέρα, τήν Σύναξη τῶν πανευφήμων Δώδεκα Ἀποστόλων.

Ἄγιοι Ἀπόστολοι! Ἄνθρωποι τόσο συνηθισμένοι, ἀλλά καί τόσο ἀσυνήθιστοι ταυτόχρονα, σηματοδότησαν τήν ἀνθρώπινη ἱστορία, ἀφοῦ ἔγιναν αὐτοί οἱ κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου σ' ὁλόκληρη τήν οἰκουμένη, στάθηκαν οἱ κομιστές τοῦ μηνύματος τῆς πίστεως στόν ἕνα καί ἀληθινό Θεό, στόν Ἐσταυρωμένο καί Ἀναστημένο Κύριο.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί ἔλαβαν τό κάλεσμα ἀπό τό Θεάνθρωπο, ἄλλος στό ψάρεμα, ἄλλος στό τελωνεῖο, ἄλλος στόν ἀγρό, ἄλλος στήν οἰκία του καί ὅλοι τους “ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ” (Λουκ. 5, 11). Ἐξήσαν ἀπό κοντά τό τριετές θαυμαστό ἔργο τοῦ Κυρίου, ἄκουσαν τήν διδασκαλία Του, εἶδαν τά ποικίλα θαύματά Του, γνώρισαν τή δόξα Του πάνω στόν Σταυρό, πήραν τό χαρομόσυνο μήνυμα τῆς Ἀναστάσεώς Του, ἔλαβαν Πνεῦμα Ἅγιον (Ἰωαν. 20, 22) κατά τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς καί ξεκίνησαν τό σωτήριο ἔργο τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῶν ἀνθρώπων, τηροῦντες τήν ἐντολή τοῦ Διδασκάλου τους “πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς

καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν” (Ματθ. 27, 19-20).

Καί ἡ θεϊκή αὐτή ἐντολή ἔγινε πράξη. Δύο χιλιάδες χρόνια μετά, ὁ Χριστιανισμός ἐξαπλώνεται σέ ὅλες τίς ἠπείρους, στά μῆκη καί τά πλάτη ὅλης τῆς γῆς. Καί ὁ Χριστός ζεῖ. Ζεῖ διότι εἶναι ὁ Βασιλεύς τῶν αἰῶνων καί τῶν ἀπάντων. Ζεῖ μέσα στους ναούς καί τά μοναστήρια, ὅπου τελεῖται ἡ θεία λατρεία. Μά πάντα ἀπ' ὅλα ζεῖ μέσα στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων πού τόν πιστεύουν καί τόν ἀγαποῦν. Παιδιά, ἔφηβοι, ὄριμοι, γέροντες, ἄνδρες καί γυναῖκες, σέ ὅλες τίς κοινωνικές τάξεις, σέ ὅλα τά ἐπαγγέλματα, σέ πόλεις καί χωριά καί σέ κάθε ἐποχή γίνονται μαθητές στά βήματα τῶν Ἀποστόλων, μέ τό Χριστό στήν καρδιά, βαδίζοντας τόν δρόμο τῆς ζωῆς τους ἐπαναλαμβάνοντας τόν λόγο τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν, τοῦ Θεοῦ Παύλου “πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ” (Φίλιπ. 4, 13).

Ἔτσι λοιπόν καί σήμερα, στή δική μας ἐποχή, ὅπου τό σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας προσπαθεῖ νά ἀμαυρώσει τήν ψυχή τοῦ κάθε ἀνθρώπου, οἱ Ἄγιοι Ἀπόστολοι μᾶς καλοῦν σ' ἕναν πνευματικό ἀγώνα γιά τήν ἐπικράτηση τοῦ “φωτός”. Ἄς εὐχηθοῦμε ὅλοι μας ἡ χάρη τους νά μᾶς ἀξιώσει νά εἴμαστε σ' ἐκείνους πού θά δηλώσουν “παρών” στόν δύσκολο αὐτό ἀγώνα.

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

Η θεσμοθέτηση από τη διεθνή κοινότητα της σημερινής παγκόσμιας ημέρας κατά των ναρκωτικών συνιστά μιά όμολογία καί μιά δέσμευση. Τήν όμολογία ότι ή χρήση ναρκωτικών καί άλλων εξαρτησιογόνων ουσιών συνιστά πλέον ένα παγκόσμιο καί διαρκώς επιδεινούμενο πρόβλημα πού άγγίζει τούς πάντες καί ιδιαίτερα τήν νεολαία· καί τή δέσμευση ότι ή κοινωνία είναι στρατευμένη άποφασιστικά στόν περιορισμό καί, ει δυνατόν, στήν εξάλειψη τού προβλήματος.

Ἡ Ἐκκλησία θεωρεῖ τή ζωή δῶρο Θεοῦ. Αὐτή ή πίστη της στή χαρά καί στήν ἀξία της ζωῆς διατρανώνεται διαρκῶς σέ κάθε λατρευτική σύναξη, στή θεολογία της, στήν καθημερινότητά της. Ἔτσι, παρότι δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό μιά ἐπέτειο γιά νά εὐαισθητοποιηθεῖ σχετικά μέ τόν κίνδυνο τῶν ἐξαρτήσεων, συμμετέχει στή σημερινή παγκόσμια ἡμέρα κατά τῶν ναρκωτικῶν κομίζοντας τήν πνευματική της ἐμπειρία, πού μπορεῖ νά προσδώσει στό ζήτημα τού ἀγῶνα κατά τῶν ναρκωτικῶν μιά ἄλλη διάσταση.

Ἡ τοπική μας Ἐκκλησία ἀποτελεῖ ἕνα ἐκ τῶν ἰδρυτικῶν μελῶν τού Κέντρου Ἐνημέρωσης - Πρόληψης κατά τῶν Ναρκωτικῶν Νομοῦ Ξάνθης καί ἐνισχύει τίς προσπάθειες τού Κέντρου στόν τομέα τῆς πρόληψης, πραγματοποιώντας καί δικές της σχετικές ἐκδόσεις, ὅπως τό ἐφετινό “Μαθητικό Ἡμερολόγιο”. Ὅμως δέν θά πρέπει ή προσφορά τῆς Ἐκκλησίας νά ἀποτιμᾶται μέ χρησιμοθηρικά κριτήρια. Ἡ κυριότερη προσφορά τῆς Ἐκκλησίας στόν ἀγῶνα κατά τῶν ναρκωτικῶν εἶναι ή ἴδια της ή παρουσία μέσα στόν κόσμο.

Ἀποτελεῖ κοινό τόπο μεταξú τῶν

εἰδικῶν πού ἀσχολοῦνται μέ τίς ἐξαρτήσεις ή ἀλήθεια ότι ή “κουλτούρα” τῶν ναρκωτικῶν εἶναι ιδιαίτερα ἐλκυστική στό σύγχρονο ἄνθρωπο. Ἡ ἐπαγγελματική καί συναισθηματική ἀνασφάλεια, ή ἀνάγκη γιά κοινωνικότητα, ή ἀναζήτηση νοήματος στή ζωή, ή μοναξιά, ἀλλά καί ή ἐγωκεντρικότητα σέ συνδιασμό μέ τήν ἔλλειψη ὑπευθυνότητας, εἶναι μερικοί ἀπό τούς πολλούς παράγοντες πού μποροῦν νά ὠθήσουν κάποιον στά ναρκωτικά. Εἶναι φανερό ότι τό πρόβλημα τῶν ναρκωτικῶν, πολυσύνθετο στήν ἐκδήλωσή του, εἶναι κατά βάσιν πρόβλημα πνευματικό.

Ἡ Ἐκκλησία μέ μόνη τήν ὑπαρξή της ἀποτελεῖ γιά τόν σύγχρονο ἄνθρωπο τό μοναδικό χῶρο ὅπου αὐτός γίνεται πλήρως ἀποδεκτός καί μέ τίς ἀποτυχίες του. Ἡ Ἐκκλησία ἀποδέχεται τόν ἄνθρωπο στήν πτώση του καί τόν ἀνορθώνει προβάλλοντας τό θεανδρικό πρότυπο τῆς ζωῆς τού Χριστοῦ ὡς στόχο καί ὡς σκοπό. Παράλληλα δίνει τή δυνατότητα στόν ἄνθρωπο νά ἀνήκει κάπου, στήν οἰκογένεια τῶν τέκνων τού Θεοῦ, νά βρῖσκεται σέ κοινωνία μέ τό Θεό καί τούς συνανθρώπους του, πού δέν τούς βλέπει πλέον ἀνταγωνιστικά ἀλλά τούς θεωρεῖ ἀδελφούς του.

Μέ τόν τρόπο αὐτό, ζώντας μέ τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ἄνθρωπος μαθαίνει τήν ἀγάπη τού Θεοῦ καί αὐτό τού δίνει παρηγοριά καί δύναμη ἀνέκφραστη. Δέν θέλει πλέον καμιά ἄλλη ἐξάρτηση, παρά μόνο τήν ἐξάρτησή του ἀπό τήν θεία ἀγάπη. Μιά ἐξάρτηση πού εἶναι στήν πραγματικότητα ἐλευθερία ἀπό ὄλες τίς ἐξαρτήσεις.

Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Δημήτρη Μαυρίδη
Μηχανικού

Η Ἁγία Σοφία, ἡ μεγάλη ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινούπολης, ἄρχισε νά κτίζεται ἀπό τόν Ἰουστινιανό τό 532 ἀμέσως μετά τή στάση τοῦ Νίκα καί ἀποπερατώθηκε στό τέλος τοῦ 537. Ἡ Ἁγία Σοφία δίκαια χαρακτηρίσθηκε ὡς “ἐπίγειος οὐρανός”. Πρόκειται γιά ἕνα ἀπό τά πιό σημαντικά, ἀλλά καί τά πιό ιδιόρρυθμα κτήρια στήν ἱστορία τῆς παγκόσμιας ἀρχιτεκτονικῆς καί ἀποτελεῖ συνδυασμό τῆς βασιλικῆς μέ τόν περίκεντρο ναό μέ τροῦλλο.

Ἡ πραγματικότητα ὅμως καί οἱ σημασίες τῆς Ἁγίας Σοφίας ὑπερβαίνουν τούς ὁρισμούς.

Τήν ἀνέγερση τῆς Ἁγίας Σοφίας ἀνέθεσε ὁ Ἰουστινιανός σέ δύο ἰδιοφυεῖς προσωπικότητες τῆς ἐποχῆς του, ἀμφοτέρους Ἑλληνες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας: Τόν Ἀνθέμιο ἀπό τίς Τράλλεις, κύριο συντελεστή τοῦ ἔργου, θεωρητικό τῆς Μηχανικῆς καί μαθηματικό, συνεχιστή τῆς πραγματείας τοῦ Ἀρχιμήδη περί σφαιρικών κατόπτρων, καί τόν Ἰσίδωρο ἀπό τή Μίλητο, τόν μεγαλύτερο γεωμέτρη τῆς ὑστερῆς ἀρχαιότητος, διδάσκαλο στά Πανεπιστήμια τῆς Ἀλεξάνδρειας καί τῆς Κωνσταντινούπολης. Ὁ Ἰσίδωρος φαίνεται ὅτι διατηροῦσε σχέσεις μέ τήν Πλατωνική Ἀκαδημία στήν Ἀθήνα, πρὶν τήν κλείσει ὁ ἴδιος ὁ Ἰουστινιανός. Ὁ ἀρχιτεκτονικός σχεδιασμός τῆς Ἁγίας Σοφίας φαίνεται νά συνδέεται λοιπόν, κατά κάποιους τρόπους, μέ τόν πλατωνικό κόσμο καί τίς κλασσικές ἀντιλήψεις.

Φαίνεται παράδοξο τό ὅτι ἀμφοτέρω

οἱ ὑπεύθυνοι γιά τήν ἀνέγερση τῆς Ἁγίας Σοφίας δέν ἦταν δόκιμοι ἀρχιτέκτονες, ἀλλά μᾶλλον θεωρητικοί ἐπιστήμονες. Ὡστόσο, στήν πράξη ὑπερέβησαν καί τίς προσδοκίες, καί τά καθιερωμένα: Ἔθεσαν μεγάλους καί ὑψηλούς στόχους καί ἐπινόησαν ἐκπληκτικές κατασκευές. Αὐτό πού κατασκεύασαν ἐξάντλησε ὅλους τούς κανόνες ἀσφαλείας. Γιά πολλούς, εἶναι ἀνεξήγητο πῶς τό κτίσμα στάθηκε καί πῶς ἀκόμη στέκεται, μετά ἀπό τριάντα σεισμούς καί δεκαπέντε αἰῶνες. Οἱ ἔμπειροι πρωτομάστορες καί οἱ βοηθοί τους θά πρέπει νά ἔμειναν κατάπληκτοι ἀπό τά τολμηρά πειράματα τῶν δύο νεοφώτιστων ἀρχιτεκτόνων. Ὅλοι, ὅμως, συγκλονίσθηκαν ὅταν ἡ Ἁγία Σοφία παραδόθηκε στό κοινό. Ὁ συγκλονισμός αὐτός συνεχίζει ἀδιάπτωτα νά γεννιέται μέ τήν ἴδια ἔνταση καί στούς σημερινούς ἐπισκέπτες. Εἶχε δημιουργηθεῖ κάτι, πού ὄχι μόνο δέν μποροῦσε νά ἐξηγηθεῖ τεχνικά, ἀλλά ἦταν καί αἰσθητικά ἀπίστευτο: Ἀπό τόν ἀπέραντο ἐσωτερικό χῶρο καί τήν μυθική χρωματική ἐντύπωση μέχρι τόν αἰωρούμενο θόλο. Πρόκειται γιά μιὰ νέα σύλληψη μέ κοσμοϊστορικές σημασίες, ἀνεξάρτητη ἀπό ἐξελικτικές διαδικασίες.

Τό κύριο ἀρχιτεκτονικό στοιχεῖο τῆς Ἁγίας Σοφίας εἶναι ἡ μετάβαση ἀπό τό τετράγωνο τῆς βάσης στόν κυκλικό τροῦλλο διά τῶν σφαιρικών τριγώνων καί τῶν δύο ἡμιτρουλλίων. Οἱ συνδυασμοί τῶν ἡμιτρουλλίων μέ τά σφαιρικά τρίγωνα ἐξισορροποῦν τά φορτία, ὥστε

ἀποφεύγονται τὰ ὀγκώδη στηρίγματα. Ὁ πελώριος τροῦλλος φαίνεται νά εἶναι χωρίς βάρος καί νά μή στηρίζεται πουθενά. Στή βάση τοῦ τροῦλλου ὑπάρχουν 40 παράθυρα μέ ἀποτέλεσμα ὁ τροῦλλος νά δίνει τήν ἐντύπωση ὅτι αἰωρεῖται στόν οὐρανό.

Τεράστια μέσα καί πολύτιμα ὕλικά διέθεσε ὁ Ἰουστινιανός γιά τήν ἀνέγερση τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ὁ πλοῦτος καί οἱ κυματισμοί τῶν ὕλικῶν δίδουν στό φῶς ἕνα ἀπόκοσμο χαρακτήρα. Ὁ ναός φωτίζεται ἀπό ἕκατό παράθυρα. Ἄλλά ἄς ἀφήσουμε τόν Προκόπιο νά περιγράψει τήν ἐντύπωση πού προκάλεσε τό φῶς τῆς Ἁγίας Σοφίας: “Ὁ χῶρος δέν φωταγωγεῖται ἀπό ἔξω ἀπό τόν ἥλιο, ἀλλά λάμπει καί ἀκτινοβολεῖ μέ φῶς πού ἡ πηγὴ του βρῖσκεται στό ἐσωτερικό τοῦ ναοῦ”. Τό φῶς ἀντανακλάται καί ἰριδίζει στίς μαρμάρινες πολύτιμες ἐπιφάνειες καί μιά φαντασική ὀμίχλη διαχέεται καί ἐξαπλώνεται στό χῶρο. Τό φῶς καταλάμπει μέσα ἀπό τούς ψηφιδωτούς σταυρούς στούς χρυσοῦς οὐρανοῦς καί πάνω στά βαθιά χρώματα τῶν ψηφιδωτῶν διακοσμῆσεων καί δημιουργεῖ τήν αἴσθηση καί τή βεβαιότητα τῆς οὐράνιας πραγματικότητας πού ἡ θεία

χάρη προσφέρει στούς ἐπισκέπτες.

Ὅπως καί νά περιγραφοῦν οἱ ἐντυπώσεις πού δημιουργοῦνται, εἶναι βέβαιο ὅτι πρόκειται γιά χῶρους σαφεῖς καί ὀρισμένους, πλὴν ὑπερβατικούς. Χῶρους, ὅπου συνυπάρχουν τό μυστηριῶδες μέ τό καθορισμένο καί τό ἐπέκεινα μέ τό ἐδῶ. Ἄλλά στήν Ἁγία Σοφία δέν ἔχουμε τή συντριπτική κυριαρχία πού θέλουν νά ὑποβάλλουν τὰ

ἀνατολικά ἱερά, οὔτε τήν ἐπιτακτική ἀπαίτηση τῆς ἀνάτασης πού ἐπιβάλλουν οἱ γοθτικοί ναοί τῆς Δύσης. Ἐδῶ ὑπάρχει, πάντα καί παντοῦ, μιά αἴσθηση ἐνανθρώπισης, ἰσορροπίας καί μέτρου, ἡ ὁποία εἶναι ἡ συνέχεια καί ἡ ἀποκορύφωση τοῦ κλασσικοῦ ἑλληνικοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Κατά τόν Προκόπιο τό κτήριο χαρακτηρίζεται “τῆ ἁρμονία τοῦ μέτρου”.

Μέ τούς μεγαλειώδεις χῶρους καί τόν τροῦλλο τῆς Ἁγίας Σοφίας πραγματοποιεῖται ἡ ἐπιθυμία τοῦ βυζαντινοῦ λαοῦ γιά ἕνα ναό ἱκανό νά “χωρέσει τό Ἀχώρητον”.

Ἡ Ἁγία Σοφία πραγματοποιεῖ τή μετάβαση ἀπό τόν ἀρχαῖο στόν βυζαντινό κόσμο ὡς ὕψιστο δημιούργημα τοῦ ἐνιαίου Ἑλληνισμοῦ μέσα στήν ἀδιάσπαστη συνέχεια καί συνέπεια τῆς ἱστορίας του.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΘΕΡΤΗΣ ΤΩΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Μετά τήν ἐόρτιον Εὐχαριστιακὴν Τράπεζαν τοῦ ἐσφαγμένου Ἀμνοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' ἧς περατώθη ἡ Ἱερά Ἀγρυπνία ἐν τῷ περικαλεστάτῳ τοῦ Ἱεροῦ Πρωτάτου Ναῶ καὶ τὴν ὑλικὴν τράπεζαν τῆς Πανηγύρεως τῶν Ὁσίων Ἀγιορειτῶν Πατέρων, τὴν ὁποίαν ἀβραμαϊῶς ἐπιδαψίλευσεν εἰς ἅπαντας ἡ Σεβασμία Ἱερά Κοινότης, δὲν εἶναι ἄσκοπον νὰ ἐπακολουθήσει καὶ ἡ τράπεζα τοῦ Λόγου, ἐκ πτωχῶν, πλὴν ὅμως μεστῶν ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης σκέψεων καὶ νοημάτων, τὰ ὁποῖα ἡ ταπεινότης ἡμῶν προσφέρει ἐνώπιον Ὑμῶν, ὡς ἐλάχιστον ἀντίδωρον διὰ τὴν τιμητικὴν ὄντως πρόσκλησιν τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, ὅπως προστώμεν τῆς λαμπρᾶς ταύτης πανηγύρεως.

Σκιρτᾶ ἡ καρδιά ἡμῶν ἐξ ἀγάπης πρὸς τὸν Ἀγιώνυμον Ἄθω καὶ τοὺς ἐν αὐτῷ ἐνασκουμένους πατέρας, παλαιούς καὶ συγχρόνους, οἵτινες κατὰ τὴν ὑπερχιλιετὴν αὐτοῦ ἱστορίαν, ἐκλείσαν ἢ μᾶλλον “οὐράνωσαν” αὐτόν διὰ τῆς ἀσκητικῆς των πολιτείας καὶ κατὰ Θεὸν διαγωγῆς: Κτίτορες καὶ Ἰδρυταὶ Ἱερῶν Μονῶν ὡς ὁ Ὅσιος Ἀθανάσιος ὁ Ἀθωνίτης, Καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι τοῦ ἐρημιτικοῦ βίου καὶ τῆς νοερᾶς προσευχῆς ὡς ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, Ἐπίσκοποι ὡς ὁ προκατόχος τῆς ταπεινότητος ἡμῶν Ὅσιος Θεοφάνης ὁ Περιθεωρίου, Κοινοβιάται ὡς ὁ Ἅγιος Σιλουανὸς ὁ Ἀθωνίτης, Ὁμολογηταὶ καὶ Μάρτυρες ὡς ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Πρῶτος, Ἐρημίται ὡς ὁ Ὅσιος Πέτρος, Νεομάρτυρες ὡς ὁ Ὁσιομάρτυς Γεδεών, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἱεραπόστολοι ὡς ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς καὶ

Διδάσκαλοι τοῦ Γένους ὡς ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης καὶ τόσοι ἄλλοι, διὰ τοῦ ἰδίου χαρίσματος ἕκαστος, εὐηρέστησαν τῷ Θεῷ καὶ ἀνεδείχθησαν καρποὶ μεστοὶ τῆς εὐκληματούσης ταύτης Ἀθωνικῆς ἀμπέλου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Πάντες οὖν οἱ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει διαλάμπαντες Ἅγιοι, τὸσον οἱ γνωστοὶ καὶ τιμώμενοι ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὅσον καὶ οἱ ἄγνωστοι τοῖς ἀνθρώποις, γνωστοὶ δὲ τῷ Θεῷ, ἀποτελοῦν πλουτισμὸν οὐχὶ μόνον διὰ τὸν ἀναθρέψαντα καὶ ἀναδείξαντα αὐτοὺς περισπούδαστον Ἄθωνα, ἀλλὰ διὰ τὴν καθ' ὅλου Ἐκκλησίαν. Ἀποτελοῦν τὸν πολύτιμον αὐτῆς διάκοσμον, στολίζοντες αὐτὴν διὰ ποικίλων, πολυχρῶμων καὶ εὐωδῶν ἀνθῶν τοῦ μανικοῦ πρὸς τὸν Θεὸν ἔρωτος, τῆς βαθείας μετανοίας, τῆς ἐν ὑπακοῇ ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἐν πτωχείᾳ πλοῦτου· καὶ μυρίζοντες αὐτὴν διὰ τῆς εὐωδίας καὶ διαρκοῦς ἐνεργοῦ παρουσίας τῶν Ἱερῶν χαριτοβρύτων καὶ θαυματουργῶν αὐτῶν λειψάνων, τῶν μαρτυρούντων τὴν ἀνάστασιν, τὴν νίκην τῆς ζωῆς ἐπὶ τοῦ θανάτου.

Ἡ ζῶσα αὕτη παρουσία τῶν Ἀγιορειτῶν Ἀγίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀποτελεῖ σαφῶς καὶ τὴν πλέον σημαντικὴν προσφορὰν καὶ διακονίαν τοῦ Ἀγιωνύμου Ὄρους πρὸς τὸν κόσμον. Ἡ ἀκτινοβολία τοῦ ἱεροῦ τούτου τόπου, ἐκχεομένη σήμερον εἰς τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακρὰν, δέον ὅπως καταλάμπει τῷ κόσμῳ διὰ τῶν ἀκτίνων τῆς ἐν σιωπῇ προσευχῆς, τῶν ἐν μετανοίᾳ δακρῶν, τῆς κατὰ Θεὸν ὑπομονῆς, τῆς ἐν κατανύξει λατρείας, τῆς ἐν ἀγάπῃ διακονίας. Τοιοῦτοτρόπως οἱ σύγχρονοι οἰκι-

σταί τοῦ Ἱεροσολύμων θά συνεχίζουσι τήν μακράν μοναχικήν παράδοσιν τῶν πρώτων Πατέρων καί Ἁγίων, μή παραδιδόμενοι εἰς τάς σειρήνας τῆς ἐκκοσμικεύσεως, ἀλλ' ἐγκαταλείπομενοι εἰς τόν πλοῦτον τῆς θείας προνοίας, πού μόνη αὐτή διοικεῖ ἅπασαν τήν ζωήν ἡμῶν ἐν τῇ ἐσχάτῃ αὐτῆς λεπτομερείᾳ. Ἡ κένωσις αὕτη ἐκ παντός ἰδίου πλοῦτου καί ἡ αὐτοεγκατάλειψις ἐν τῷ πλούτῳ τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ τήν βᾶσιν

τῆς μοναχικῆς βιοτῆς, ὡς προσφυστάτα περιέγραψεν καί ἀνέπτυξεν αὐτήν σύγχρονος Ἁγιορείτης Ἀσκητῆς καί Θεολόγος, ὁ μακαριστός Γέρον Σωφρόνιος Σαχάρωφ, ὁ καί μαθητής τοῦ Ὁσίου Σιλουανοῦ τοῦ Ἱεροσολύμων.

Τήν ὁδόν αὐτήν ἐβάδισαν πάντες οἱ ἐν τῷ Ἱεροσολύμων Ἁγίοι καί ὑπέδειξαν ἡμῖν τύπον καί ὑπογραμμόν, ὅστις δέον ὅπως ἀποτελεῖ πηγὴν ἐμπνεύσεως καί ὁδοδείκτην διὰ τήν πορείαν οὐχὶ μόνον τοῦ ἱεροῦ τούτου τόπου, ἀλλὰ καί τῆς καθ' ὅλου Ἐκκλησίας. Ὁ λαός τοῦ Θεοῦ ἴσταται μετ' εὐγνωμοσύνης καί εὐλαβείας ἐνώπιον τῶν Ἱεροσολύμων Ἁγίων Πατέρων, παλαιῶν τε καί νεωτέρων καί εὐχαριστεῖ

αὐτούς, εὐχαριστῶν πρωτίστως τόν Ἱερόν Θεόν διότι ἀνέδειξεν, κατά τόν ἱερόν ὑμνογράφον “Μοναστάς, μιγάδας, ἱεράρχας καί ἀθλητάς, ὁμολογητάς τε ποιμένας καί ὀσίους” οἵτινες καί ἀποτελοῦν τήν παρηγορίαν καί τήν ἐλπίδα ἀπάντων τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Περαινοῦμεν τήν σύντομον ταύτην προσλαλίαν, παραφράζοντες τόν ἀπόστολον τῶν ἔθνων Παῦλον, ἀπευθυνόμενον πρὸς

τούς Ἑβραίους καί ἀναφερόμενον εἰς τόν νέφος τῶν μαρτύρων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης: “Τοιγαροῦν καί ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περιεκείμενον ἡμῖν νέφος πατέρων καί ὀσίων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καί τήν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τόν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτὴν Ἰησοῦν” (Ἑβρ.

12, 1-2). Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου καί Παναμώμου Ἁγίας Αὐτοῦ Μητρὸς καί πάντων τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ἐν ἀσκήσει καί ἀθλήσει διαλαμφάντων Ἁγίων εἴμετά πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Επιμέλεια:
Ἀρχιμ. Πολυκάρπου Δημητριάδη
Ἱεροκήρυκος

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Τὰ θυρανοίξια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ Νέας Ἀμισσοῦ ἐτέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Παντελεήμων τὸ Σάββατο τοῦ Λαζάρου 23 Ἀπριλίου. Ὁ ναὸς οἰκοδομημένος σὲ ὕψωμα τοῦ οἰκισμοῦ, ἀποτελεῖ κόσμημα γιὰ τὴν ἐνορία καὶ ἐξυπηρετεῖ τίς λατρευτικές ἀνάγκες τῶν ἐνοριτῶν.

Τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων ὁ Σεβασμιώτατος ἐτέλεσε στό νέο ναὸ τὴν πρώτη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΤΑ ΑΚΡΙΤΙΚΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΦΥΛΑΚΙΑ

Τὴν καθιερωμένη πασχαλινὴ ἐπίσκεψή του στὰ ἀκριτικά στρατιωτικὰ φυλάκια τοῦ Νομοῦ μας πραγματοποίησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, τὴν ἐβδομάδα τῆς Διακαινησίμου. Παράλληλα ἐπισκέφθηκε τὸ Δημαρχεῖο Μύκης, τὸ Κέντρο Ὑγείας, τὸ Ἀστυνομικὸ Τμήμα καὶ τὸ Δασαρχεῖο στὴν κωμόπολη τοῦ Ἐρίνου. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀντάλλαξε εὐχές, προσέφερε πασχαλινὰ δῶρα καὶ εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ συνομιλήσει μέ τοὺς μουσουλμάνους τῆς περιοχῆς.

ΕΚΔΗΜΙΑ ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ

Τὴν Τετάρτη τῆς Διακαινησίμου κατέλι-

πε τὰ ἐγκόσμια, πλήρης ἡμερῶν ὁ πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Μπαρλαμάς, ὁ ὁποῖος ὑπηρέτησε τίμια καὶ εὐσυνείδητα ἐπὶ ὀλόκληρον πεντηκονταετία τὴν τοπικὴ Ἐκκλησία, ἀφήνοντας μνήμη ἀγαθοῦ λευῖτου καὶ καλοῦ Πνευματικοῦ, ἰδιαίτε-
ως στὴν ἐνορία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς πόλεως μας στὴν ὁποία εὐδοκίμως ὑπηρέτησε μέχρι τὴ συνταξιοδότησή του. Τῆς Ἀναστασίμου ἐξοδίου ἀκολουθίας προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας, συμπαραστατούμενος ἀπὸ πλειάδα κληρικῶν.

ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΣΤΟΝ Ι. ΚΑΘΕΔΡΙΚΟ ΝΑΟ

Μέ τὴν εὐκαιρία τῆς εορτῆς τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, τελέστηκε ἀγρυπνία στόν Ἱερό Καθεδρικό Ναό τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, στὴν ὁποία χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας καὶ ἔψαλε ἡ χορωδία “Δομέστικοι τῆς Δράμας”.

11° ΓΕΝΙΚΟ ΙΕΡΑΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Μέ ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε τὴν Τρίτη 10 Μαΐου τὸ ἐνδέκατο Γενικὸ Ἱερατικὸ Συνέδριο τῆς Μητροπόλεώς μας. Ὁμιλητὴς ἦταν ὁ Ἐλλογιμώτατος κ. Παναγιώτης Σκαλτσῆς, Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. ὁ ὁποῖος εἰσηγήθηκε ἐμπεριστατωμένα τὸ λειτουργικῆς φύσεως θέμα: Οἱ συμβολισμοὶ στό Μυστήριον τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος. Τοῦ Συνεδρίου προηγήθηκε Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία.

για και μνημόσυνο τῶν κεκοιμημένων κληρικῶν καί περατώθηκε μέ τήν παράθεση γεύματος στούς Ἱερεῖς σέ ἐστιατόριο τῆς πόλεώς μας.

ΕΟΡΤΗ ΛΗΞΗΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ἡ λήξη τῶν μαθημάτων τῶν κατηχητικῶν σχολείων τῆς πόλεώς μας, γιά τήν κατηχητική περίοδο 2004-2005 πραγματοποιήθηκε τό Σάββατο 14 Μαΐου στό Πνευματικό Κέντρο. Προηγήθηκε Θεία Λειτουργία στήν ὁποία χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας. Τό πρόγραμμα τῆς ἐορτῆς περιελάμβανε ὁμιλία ἀπό τόν ὑπεύθυνο τοῦ κατηχητικοῦ ἔργου π. Ἰωακείμ καί ψυχαγωγικό πρόγραμμα πού ἐπιμελήθηκαν τά παιδιά τῶν νεανικῶν συνάξεων. Ἡ γιορτή ἔκλεισε μέ παραινέσεις τοῦ Σεβασμιωτάτου.

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΝ ὨΨΕΙ ΤΩΝ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Τήν Πέμπτη 19 Μαΐου, τελέσθηκε ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας Θεία Λειτουργία γιά τήν ἐνίσχυση καί τό φωτισμό τῶν ὑποψηφίων στίς Πανελλαδικές Ἐξετάσεις. Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας εὐχήθηκε στούς ὑποψηφίους καλή ἐπιτυχία, ἐπικαλέσθηκε τή δύναμη καί τήν ἐνίσχυση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σέ ὄλους τούς διαγωνιζομένους καί προσέφερε στόν καθένα ἀπό ἕνα στυλό ὡς πατρική εὐλογία.

ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Στήν Κωνσταντινούπολη βρέθηκε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας στίς 11 Ἰουνίου μέ τήν εὐκαιρία τῶν ὀνομαστηρίων τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου. Ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας συμμετεῖχε μέ τό Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μονεμβασίας καί Σπάρτης κ.κ. Εὐστάθιο στήν ἐπίσημη συνοδεία τοῦ Μακαριωτά-

του Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου. Πλήθος προσκυνητῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ ἐξωτερικοῦ συμμετεῖχαν στίς ἐόρτιες ἀκολουθίες, ἐνῶ τήν Κυβέρνηση ἐκπροσώπησε ὁ Ὑφυπουργός Ἐξωτερικῶν κ. Παναγιώτης Σκανδαλάκης.

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ

Μέ ιδιαίτερη χαρά ἡ Μητρόπολή μας φιλοξένησε τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καμερούν κ.κ. Γρηγόριο ὁ ὁποῖος ἐπισκέφθηκε τήν Ξάνθη γιά τόν καθορισμό τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, τόν ὁποῖο ἀνήγειρε εἰς τό Βόρειο Καμερούν τό Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ὁ Σεβασμιώτατος ὁμίλησε τήν Δευτέρα 13 Ἰουνίου στό πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας μέ θέμα: “Τό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας στήν Ἀφρικανική Ἠπειρο” ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, πού μέ ἔκδηλη συγκίνηση πληροφορήθηκε τό μεγάλο ἱεραποστολικό ἔργο πού ἐπιτελεῖται.

Στό Σεβασμιώτατο προσφέρθηκε συμβολική χρηματική ἐνίσχυση γιά τίς πολλαπλές ἀνάγκες τῆς ἐπαρχίας του ἐκ μέρους τοῦ Γραφείου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ

Στό χώρο τοῦ προσκυνητάτου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στήν Δρυμιά, μέσα σ' ἕνα ὄμορφο καί καταπράσινο τοπίο, θά συνεχισθεῖ καί φέτος ἡ λειτουργία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων.

Οἱ Κατασκηνώσεις ἄρχισαν τή λειτουργία τους τό ἔτος 1996 καί συνεχίζονται γιά δέκατη χρονιά νά προσφέρουν καί νά στηρίζουν τή νεότητα τῆς περιοχῆς μας.

Στίς Κατασκηνώσεις τῆς Μητροπόλεως δίνεται ἡ εὐκαιρία γιά ἐπικοινωνία καί δημιουργική συνεργασία τῆς Ἐκκλησίας μέ τή νέα γενιά. Βασικός σκοπός νά μορφώσει στίς παιδικές ψυχές τόν Χριστό, σέ συνδυασμό μέ τήν εὐχάριστη θερινή ἀναψυχή τους.

ΕΚΛΟΓΗ ΝΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ

Συνήλθε σέ ἑκτακτὴ συνεδρίαση ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆ Δευτέρα 27 Ἰουνίου.

Κατὰ τίς ἐργασίες αὐτῆς ἐξελέγη νέος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων, διά καταστάσεως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Κύριλλος. Στὴν κενωθεῖσα Μητρόπολη Κυθήρων νέος Μητροπολίτης ἐξελέγη ὁ Ἀρχιμανδρίτης Σεραφεῖμ Στεργιούλης, Ἱεροκῆρυξ τῆς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης. Ἡ χειροτονία τοῦ νέου Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ, τελέσθηκε τὸ Σάββατο 2 Ἰουλίου στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ Ἀθηνῶν.

ΘΡΟΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὴν Τετάρτη 29 Ἰουνίου, Θρονικὴ εορτὴ τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, στὸν Ἱερό Καθεδρικό Ναὸ Ἀθηνῶν τελέσθηκε Ἀρχιεπισκοπικὴ καὶ Συνοδικὴ Θεία Λειτουργία μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς μνήμης τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Στὴ Θεία Λειτουργία συμπροσευχήθηκαν ἐκπρόσωποι ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἀποδεικνύοντας τὴν κοινωνία ἀγάπης μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων καὶ τὴν συναντίληψη πάνω στὰ ἀνακύπτοντα ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΣΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Πρωτεπιστάτου, Γέροντος Παύλου Λαυριώτου καὶ τῆς Ἱεράς Ἐπιστασίας τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας μετέβη τὸ Σάββατο 2 Ἰουλίου στὸ Ἁγιώνυμον Ὄρος καὶ προέστη τῆς πανηγυρικῆς ἀγρυπνίας ποὺ τελέστηκε στὸ ναὸ τοῦ Πρωτάτου μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς εορτῆς τῶν Ἁγιορειτῶν Πατέρων. Ἡ συνάξη τῶν Ἁγιορειτῶν Πατέρων ἐορτάζεται τὴν Β' Κυριακὴ τοῦ Μαθαίου καὶ τιμᾶται ιδιαίτερα σὲ ὅλη τὴν ἀγιορειτικὴ κοινότητα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

● ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2005 Σεβ. Μητροπολίτου Ξάνθης κ.κ. Παντελεήμονος	21
● ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ	23
● ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΑΤΝΗ ΣΤΟ ΥΠΕΡΩΟΝ Ἡ πορεία τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ Ἀρχιμ. Παύλου Ἰωάννου.....	24
● Η ΑΚΕΝΩΤΗ ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Μούκανου	26
● Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΨΥΧΙΚΩΣ ΑΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ Ἀρχιμ. Σωφρονίου Γκουτζίνη.....	28
● ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΑΡΧΑΓΓΕΛΙΩΤΙΣΣΗΣ ΞΑΝΘΗΣ Ἀρχιμ. Παντελεήμονος Μουτάφη	30
● ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ Ἀρχιμ. Πολυκάρπου Δημητριάδη.....	32
● ΜΗΝΥΜΑ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ	33
● Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ Δημήτρη Μαυροῖδη.....	34
● ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ	36
● ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ Ἀρχιμ. Πολυκάρπου Δημητριάδη	38

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΓΙΑ ΔΩΡΕΑ ΟΡΓΑΝΩΝ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ πρόσφατη ἀπόφασή της ἀναλαμβάνει πανελλαδικὴ πρωτοβουλία ἐξασφάλισης αὐτοπροαιρέτων δωτῶν μὲ τὴν συμπλήρωση σὲ κάθε ἐνορία τοῦ εἰδικοῦ ἐντύπου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας καὶ Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ἐφοδιασθοῦν λίαν συντόμως ὅλες οἱ ἐνορίες.

Άπό τίς δραστηριότητες τῶν ἀγοριῶν στίς Κατασκηνώσεις.

Ὁ Μακαριώτατος μετὰ τὰ μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν κατὰ τὴν Θρονικὴ ἑορτὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τὴν λήξη τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Μητροπόλεώς μας.